

**Hartvig Frisch:** Jeg vilde gerne over for de sidste Betragtninger af det ærede Medlem sige, at vi har jo mødt dette Tal 30,5 pCt. rundt omkring i Valgkampen fra Venstres Side, og naar det ærede Medlem ved denne Lejlighed vil fremdrage det, synes jeg ikke, det er berettiget, at det ærede Medlem saa et Øjeblik efter vil løbe fra det. Jeg har stillet et Spørgsmaal: om det ærede Medlem selv havde gjort sig den Umage at prøve at se efter, hvad denne Procent betød. Men det lod det ikke rigtig til, at vi fik noget Svar paa. Og med Hensyn til selve Tallene, som det ærede Medlem har nævnt, er der for det første en Ting, vi alle er vel vidende om, nemlig den store Krise, som vi kom ind i netop i 1931—32. Men dertil kommer yderligere for Tallenes Vedkommende den umaadelige Stigning i selve Antallet af fagorganiserede Arbejdere her i Danmark, som jeg gaar ud fra heller ikke det ærede Medlem er blind for.

**Første Næstformand (Vanggaard):** Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

**Elgaard:** Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at jeg løber ikke fra noget. Men for at faa Stillingen belyst, baade i Forbindelse med den Beretning, der er afgivet af det internationale Bureau, og selve den direkte i Tal opgjorte Arbejdsløshed pr. Uge, nævnte jeg begge Parter. Over for det ærede Medlems Udtalelser nu, at saa har der ogsaa været Krise, vil jeg sige: Ja, det har der, men det har vi ogsaa haft tidligere; vi har ogsaa tidligere haft stor Arbejdsløshed og er kommet af med den. Men det ærede Medlem glemmer, eller glemmer i hvert Fald at sige, at gennem disse Kriseaar er der netop i dette Land ført en Politik, som man fra Regeringens Side paastaar er den beskæftigelsesmæssigt rigtige og beskæftigelsesmæssigt har givet vældige Resultater, samtidig med at de økonomiske Forhold, som disse Erhverv arbejder under, har været gunstigere end nogen Sinde. Saa er Stillingen da den, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet kommer til at stille sig ved min Side og indrømme, at for at faa det rigtige Forhold i dette maa vi bedømme Problemerne reelt, og det har Regeringspartierne hidtil ikke villet, og derfor staa den politiske Strid her i Landet om disse Forhold.

**Valdemar Sørensen:** Jeg vilde gerne indledningsvis gøre et Par Bemærkninger

til Bevillingen paa Indenrigsministeriets Budget til Statens Husholdningsraad. Jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister med Oprettelsen af denne Institution har udvist et meget heldigt Initiativ. Fra adskillige Sider hører man meget om Kvindernes forholdsvis ringe Deltagelse i offentligt Liv. Hvis det paa nogen Maade er rigtigt, saa turde det vel navnlig skyldes, at der ikke gives tilstrækkelig Plads og Støtte for de særlige Interesser, Kvinderne nu engang repræsenterer i Samfundet. I Spørgsmaal som f. Eks. Ernæring og Hygiejne har Lovgivningsmagten hidtil været mere indstillet paa Husdyrenes Liv end paa Menneskenes. Nu er disse Spørgsmaal Tid efter anden blevet brændende i Offentligheden, og Videnskaben arbejder energisk med Undersøgelser og skaffer Resultater, der paa mange Maader omstiller den hidtil gældende Opfattelse. Men disse Resultater naar ikke ud til den brede Befolkning i brugelig Form, medmindre der findes Organer egnede til at propagandere for deres Udbredelse og rigtige Anvendelse.

Jeg tror derfor, at en Institution som Statens Husholdningsraad her og paa andre Omraader, der berører vigtige Sider af Befolkningens daglige Liv, som især er af Vigtighed for Kvinderne, vil faa sin meget store Betydning. Det er da ogsaa dannet med det rigtige Blik herfor paa en bred Basis, idet Raadet repræsenterer Medlemmer fra baade Husmoderorganisationer, Husholdningsforeninger, Landboforeninger, Husmandsforeninger og Arbejdernes Oplysningsforbund, og man er herved i Tilknytning til saa store Kredse af Befolkningen, at Raadet har Udsigt til gennem sit Arbejde at kunne løse Opgaverne.

En Betingelse herfor er imidlertid, at det økonomiske Grundlag er i Orden, og jeg kan ikke undlade den Bemærkning, at jeg synes, det Beløb, der er opført til Institutionens Forbrug i Aarets Løb, ikke staaer i noget rimeligt Forhold til de Udgifter, man kan forvente, saafremt Raadet skal føre sit Arbejde igennem med tilfredsstillende Resultater. Men jeg indrømmer naturligvis, at al Begyndelse er vanskelig, og jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister med Interesse vil følge Raadets videre Virksomhed og navnlig vil have Opmærksomheden henvendt paa, at de Midler, der arbejdes med, er tilstrækkelige til at bære den voksende Virksomhed, som sikkert vil blive Følgen af en god Begyndelse.

Det ærede Medlem Hr. Steen skal have min Tak for den Henstilling, han i